

Uddrag af pressemeddelelse fra Grønlandsrådets møde i Sdr. Strømfjord den 13. januar 1976

I denne forbindelse forespurgte Brixtofte, hvordan det kunne gå til, at 2 samfundsforskere, der endnu ikke var færdige med deres undersøgelser af minevirksomheden, kunne fremkomme med skarpe konklusioner i radio og presse. Det havde efter hans opfattelse ikke det fjerneste med reel samfundsforskning at gøre at rette anklager mod Greenex og ministeriet, uden at undersøgelserne på nogen måde var tilendebragt. Han fandt, at fremgangsmåden var så forkastelig, at han ville overveje under sin partigruppes behandling af finanslovsforslaget at stoppe bevillingerne til dette forskningsprojekt. Landsrådsformanden kunne ganske tilslutte sig Brixtoftes kritik. Landsrådet havde ønsket en forskning af mineprojektet, men ikke den propaganda, det nu var resulteret i.

Brixtofte, Haugaard og Steenholdt kunne tilslutte sig kritikken. Lars Emil Johansen advarede imod at stoppe forskningen. Man måtte se de færdige resultater. Motzfeldt ønskede en saglig oplysning om, hvordan forholdene var omkring minen, og Søren B. Jørgensen tilkendegav, at det var en forstemmende situation, at forskerne på et så tidligt tidspunkt offentligt tilkendegav deres opfattelse. Departementschefen meddelte, at direktør Sprunck-Jansen ville besøge Umanak distrikt for at tage kontakt med fangerne med henblik på en drøftelse af de foreliggende problemer, og at ministeriet nu havde tilsendt de lokale myndigheder alle oplysninger i sagen.

Det oplystes, at tilsynsudvalget vedrørende mineundersøgelsen var indkaldt for at drøfte sagen, og sekretariatet anmodede om, at man afholdt sig fra at træffe endelig beslutning, før udvalget havde undersøgt baggrunden for det skete.

Lars Emil Johansen anbefalede, at fangernes organisationer blev inddraget i forhandlinger om isbrydning og andre problemer omkring minen. Fangerne er usikre med hensyn til deres rettigheder.

Der faldt en del yderligere bemærkninger omkring de 2 forskeres optræden, og det fremgik, at rådet var interesseret i at få saglige oplysninger om minedriften, og at man naturligvis ikke var imod kritiske rapporter, men at en fremgangsmåde som den, de 2 forskere havde anvendt ikke var fair og tydede på umodenhed. Rådet udbad sig en rapport fra tilsynsudvalget om det skete.

Grønlandsrådets sekretariat.